

Publicerad 2010-03-02 15:55 av Orm den gamle

Ingens väntsal

Jag stod i de väntande smutsgula salar.

Ett limbo vid randen där ensamhet talar

ur skjortor med stärkta och blekvita kragar.

Där livströtta ögon, de sista av dagar,

i glömskhetens boning sin värdighet jagar.

Jag såg på de darrande händernas klagan,

hur slutet på smärta blir slutet av sagan.

På kvinnan som en gång benämndes som fager

där broskade knän och de skrynkliga lager

av torrhudig fjättran och dödslängtan gnager.

Det kommer en tid då vi alla skall skändas.

På hemmet bland blöjor och kroppar som vändas

kommer döden till slut med en kopp täckt av tyg,

att läppja i lönndom och försegla i smyg.

Mot mörker och intet, ni bortglömda! Flyg!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Orm den gamle med Poeter.se id #5165 innehar upphovsrätten